

at 6,000 Kr. i Henseende til Ydelsen stilles lige med 1 Mands Folkehold. Det foreslaas tillige, at de Reduktioner i den udfundne Vurderingssum, som ved Fastsættelsen af Ejendomsskylden finde Sted i Henhold til Ejendomsskyldlovens § 7, ogsaa ville finde Sted med Hensyn til Fordelingen af Snekastningsbyrden, hvorved der vil fremkomme en Lettelse, eventuelt fuldstændig Fritagelse for de Ejendomme, som ikke komme op over en vis Værdi. Andre Bemærkninger tror jeg ikke, der er Anledning til at tilføje. Jeg har ment at burde indskrænke de foreslaaede Ændringer i den bestaaende Lov alene til det, som er en umiddelbar Følge af de vedtagne ny Skattelove. Det er mig ikke ubekendt, at der maaske i andre Henseender kunde ønskes mere vidtgaaende Forandringer i de bestaaende Regler paa dette Omraade, men jeg har ikke ment, at der her vilde være en Lejlighed til at tage saadanne Spørgsmaal op til Overvejelse, idet det her alene drejer sig om Ændringer, som foranlediges ved det i Fjor indførte Skattesystem.

Nordby: Efter min Opfattelse har Loven af 9. April 1891 om Snekastning virket heldig, og der var for saa vidt ingen Grund til at ændre den undtagen af Hensyn til de givne Forhold, som den højtærede Minister har udtalt sig om, og jeg indrømmer selvfølgelig, at da Grundlaget for Paaligningen er forandret ved Loven om Ejendomsskyld, er det ogsaa nødvendigt at forandre Loven i den Retning, som den højtærede Minister har foreslaaet. Det er et meget heldigt Valg, der er gjort ved her at stille Ejendomsskyld i Stedet for Bygningsafgiften og Hartkornet, og jeg er fuldstændig enig med den højtærede Minister i, at 6,000 Kr. vil være en passende Sum at sætte lig med den tidligere gældende Enhed af 1 Td. Hartkorn. Derimod er jeg ikke enig med den højtærede Minister, naar der i § 4, som indeholder Ændringer til Lovens § 8, ikke er medtaget de Ejere eller Brugere af Ejendomme under 2 Skæpper Hartkorn, som ere nævnte i § 8. Jeg mener nemlig, at Snekastningspligten bør paahvile alle, idet alle have Interesse i, at Sneen bliver kastet. Det kan faa Betydning for enhver, om Vejen er farbar eller ej, f. Eks. i Sygdomstilfælde, naar de skulle hente Læge, i Ildebrandstilfælde, kort sagt i saa mange Forhold, at det bør være en personlig Pligt. Det har det ogsaa været efter den hidtil gældende Lovs § 8. Det er antydet af

den højtærede Minister, at det ikke er paa Grund af Uopmærksomhed, men med Forsæt, at det nu er foreslaaet anderledes. Det trænger dog vist til nøjere Overvejelse, hvorvidt dette er rigtigt, idet det efter min Mening bør være saaledes, at alle have Pligt til at være med til at faa Sneen ryddet til Side. Det er i Lovens § 8 fastsat, at alle andre Ejere eller Brugere i Kommunen end dem, der have to Skæpper Hartkorn, kunne ansættes til 1 Dags Arbejde i Snekastningsaaet fra 1. December. Disse bør efter min Mening fremdeles med Indskrænkningerne i § 8 have denne Pligt. Skulde det høje Ting imidlertid være af en anden Mening og saaledes fastholde den Form, Ministeren har foreslaaet, vil det efter min Mening være nødvendigt ogsaa at ændre § 10 i Loven. Der staar nemlig med Hensyn til Arbejdets Udførelse, at naar Mandskabet ikke slaar til — Sogneraadet har nemlig den Pligt at besørge Sneen kastet —, kan det skaffes til Veje ved at tilsige de paa Fortegnelsen opførte Personer til Arbejdets Udførelse for Betaling, efter at de have gjort den ene Dags Arbejde. Det er der ingen Ændring foreslaaet i, og dersom alle disse Ejere eller Brugere, hvad der efter de ny Forhold vil sige dem, der ikke have en Ejendom til 2,100 Kr., gaa ud, da vil der blive et Hul, idet Sogneraadet, der ingen Steder har at henvende sig for at faa Mandskab til for Betaling at kaste Sneen, naar det paa Fortegnelsen opførte Mandskab ikke slaar til. Det er imidlertid ikke noget indgribende, men dog en Ændring, som jeg mener er nødvendig og ogsaa af den Betydning, at Undersøgelsen derom sikkert heldigst udføres i et Udvalg; jeg skal derfor paa et senere Stadium tillade mig at foreslaa Sagen henvist til et Udvalg, og jeg føler mig forvisset om, at det vil fremmes hurtigt, idet jeg samtidig skal udtale, at jeg indser det nødvendige i, at Lovforslaget bliver gjort færdigt, da Snekastningsligningen for det kommende Aar ellers ikke vil kunne foretages.

Dalsgaard: En Forandring i Snekastningsloven er jo bleven nødvendiggjort ved de ny Skattelove. Naar der ikke længere findes bygningsafgiftspligtige Bygninger, kan man selvfølgelig ikke fordele Snekastningsbyrden efter saadanne Bygningers Assuranceværdi. I de foreliggende Forslag foreslaas nu, at man i Stedet derfor skal gaa over til at fordele Snekastningsbyrden efter Ejendommenes Vurdering til Ejendomsskyld, og det skal gælde ikke